

2010
2018

ROČENKA ABSOLVENTŮ

2014
2018

Kristyna Burešová

Robin Burkart

Helena Forejtarová

Rostislav Gajzler

Michaela Holčáková

Klára Jašová

Barbora Kolaříková

Eliška Koldová

Nela Kostková

Vilma Králová

Jan Maček

Pavel Martinec

Filip Paul

Kateřina Příbylová

Pavel Rudolf

Tereza Růžicková

Štěpán Sakin

Johana Simkovičová

Tomáš Sítko

Viktor Solanský

Ondřej Strapina

Petr Šiška

David Šticha

Kristýna Tejská

Martin Tomkovič

Nikola Vršková

Ondřej Zálesák

Lukáš Zuzaník

Magdaléna Rýdlová

Dominik Tůma

třídní profesor: Mgr. Miroslav Flieger

Jak vlastně oslovit ty, kteří byli na začátku všichni prima a každý rok byli jiní? Ušili jsme spolu dlouhou cestu, bylo pozoruhodné, jak jste si vedli. Měl jsem a mám radost z vašich úspěchů, budu vzpomínat na vaše žertíky. Jak to bývá, v paměti zůstávají vzpomínky na akce mimo školu, běžné hodiny zmizí a zůstane pocit a doufám, že ten vás, až si vzpomenete na osm let na gymnáziu, bude pozitivní. Přeji vám na vašich dalších cestách vše dobré, rád vás budu potkávat. A nezapomeňte: všeho s mírou!

třída OA:

Tak končí naše komedie... Končí osm let ranního vstávání, přezuvek a omluvenek. Končí čekání v řadě na oběd a cestování přeplněným školním autobusem. Ale končí i bezstarostné nicnedělání, školní výlety a poslední fáze, které by se s trochou dobré vůle ještě dalo říkat dětství. Končí zatím nejvýznamnější etapa našeho vývoje. Není však třeba utápět se v sentimentu, všichni se už těšíme na další krok na cestě životem. A přestože každý půjdeme jiným směrem, všichni jsme začali tady. Další jsme gymnáziu osm let svého života (čtyři z toho dobrovolně, jak nám bylo často připomínáno) a část z něj si zase odnášíme s sebou. Nebyli bychom dnes tím, čím jsme, nebyť moudrých rad našeho pana třídního a trpělivého přístupu ostatních učitelů, kteří nás studiem provázeli. Děkujeme. Nebylo to s námi jednoduché a o to víc si vás vážíme. Ale především bychom nebyli tím, čím jsme, kdybychom nevyrostali všichni společně. Přes všechny hádky a všechna nedorozumění – a že jich nebylo málo – si stále uvědomujeme, že mít dobrého přítele je důležitější než mít poslední slovo a že spolu dojdeme mnohem dál, než každý sám. Nakonec i ty písemky se píšou lépe ve dvou. Plní nabytých vědomostí a optimismu se tedy loučíme s GYMZLem a vyrazíme zdolávat nástrahy opravdového života. Ještě o nás uslyšíte!

Jana Cagašová Juraj Čambor Jakub Dufek Michal Dvořák Alena Fikejzová Jan Ganzar

Tereza Gistrová Lukáš Chalabala Štěpán Katrušák Matěj Kominek Mikuláš Konečný Rostislav Kučera

Jiří Kutálek Václav Lázníčka Jiří Mahdalík Johana Pášmová Eliška Pekárková Zuzana Riedlová

Dominik Scharf Miroslava Soukalová Petra Stolaříková Marie Šafránková Melanie Šmejkalová Veronika Šmotková

Lucie Trčková Jiří Václavič Kristýna Vaculíková Jolana Vařáková Vojtěch Vík

Emil Zátopek:
„Nemůžeš? Přidej!”

třídní profesorka: Mgr. Pavla Fuchsová

Moje milé děti, takové oslovení mě napadlo před osmi lety, kdy jsem Vás poprvé viděla na společném adaptačním pobytu na Březůvkách a těšila se na naše osmileté soužití na gymnáziu. Nyní ale musím napsat: Moji vážení studenti, osm let je za námi a mně už nezbývá nic jiného než krátce zavzpomínat na naše společné chvíle. Ať už to byly nezapomenutelné zážitky na školních poznávacích výletech v Jeseníkách nebo Pálavě. S přibývajícím roky a zkušenostmi jsme se spolu pouštěli do sportovní laděných výletů jako sjíždění řeky Moravy či cyklotoulek kolem Bařova kanálu a Strážnice. Vyšší gymnázium již upřednostňovalo studium nad třídními výlety a uteklo „jako voda“. I tak mi zůstaly krásné vzpomínky na Vaše taneční, společné hodiny a „třídnické pětiminutovky“. Stužkovací večírek potvrdil, že naše společná středoškolská cesta se blíží ke konci. Proto Vám přeji mnoho úspěchů a dalších krásných zážitků jak studijních, tak životních.

Pavla Fuchsová, třídní 8OB

Slova neznámého Ostravského sportovce: „ Každý úspěch začíná odhodláním to zkusit!”

TŘÍDA OB:

Když se tatáž pohádka opakuje každý den po osm let, dá se děj snadno předvídat. Přestože každý z nás prošel nějakým vývojem, cesta je stále stejná, jenom se občas klikatí. Přešli jsme přes desítky notopisů, se ctí se poprali se zkoušením z dějin literatury, a ani testy z matematiky nás nedokázaly zahnat do stínu. Všichni už ale tak nějak tušíme, že naše poslední bitva se odehraje na kopci, kdesi uvnitř lesního gymnázia, kde se pohádka změní v drama, a kde teprve sama maturitní komise zjeví svého nejstrašnějšího služebníka. Žádná kolize, krize ani peripetie však není nepřekonatelná a na konci vše dobře dopadne. A pokud to dobře nedopadlo, tak to ještě není konec. Hlavní je, že každý z nás poznal spoustu skvělých lidí a zažil nespočet nezapomenutelných zážitků. Bude asi nesmírně těžké zvyknout si na jinou slečnu recepční nebo školní kuchařku, ale tam, kde jeden příběh končí, začíná zase jiný, a tak se nemá cenu trápit, protože tak jako nikdo nejde do tělocviku bez sáčku na boty, Lesňák bude nad Zlínem stát dál. A ať už budeme v budoucnu profesionálními hráči scrabblu nebo třeba prezidenty galaxie, osm let na gymplu už nikdo nesmaže. Nikdy, nebo navždy.

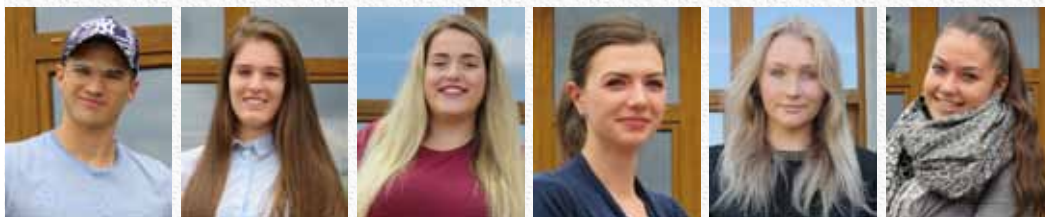
Nikola Dorníčáková Michaela Dvořáková Monika Hamšíková Matěj Hunák Vojtěch Hunák Adéla Jarcovjáková

Julie Kadličáková Lada Kantorová Jan Klhůfek Kateřina Klofáčová Tereza Kraváčková Petr Kulhánek

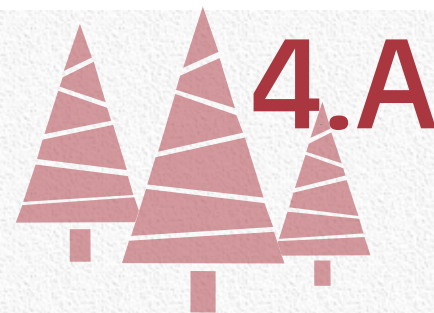
Vít Kulhánek Kamila Kuželová Jakub Macík Tomáš Machalínek Tereza Matulíková Diana Novotná

Michael Pavlík Anna Pippalová Markéta Podolová Tereza Pospíšilová Karolína Rajnohová Barbora Řeháčková

Petr Řihák Ondřej Urubek

třídní profesor: Mgr. Libor Hudec

Drahá posádko,
zanedlouho se váš čas strávený na naší škole promění v pestrobarevný lesní ostrov, na který se budete moci vrátit už jen ve svých vzpomínkách. Věřím však, že jej budete navštěvovat s radostí a bude pro vás pramenem znalostí i pevných přátelství. Z relativně bezpečného území se vydáváte na dobrodružnou plavbu. Naplno si užijte všechny její jednotlivé okamžiky, minuty, dny příznivého větru, slunečního žáru, úporného bezvětří, ocelových mraků, mlhavé nejistoty i zuřivých bouří. Trpělivě snášejte i každodenní drhnutí paluby a občasnou mořskou nevolnost. To vše k ní bude patřit. Nebraňte se nečekanému, neodsuzujte zdánlivě neslučitelné a nepoznané. Pevně se držte svého kormidla a střelka intuce by vám měla vždy pomoci najít směr. Příliš dlouho neotálejte vyhlížením, ani na přídí, ani na zádi, mohli byste zmeškat to nejdůležitější, co se odehrává právě na palubě (... nebo v podpalubí). Přeji vám všem, ať zakotvíte na správném místě, se správným člověkem a hlavně sami v sobě.
Váš kapitán Hudy

třída 4.A:

Za devatero zlínskými pahorky a sedmero slepými rameny řeky Dřevnice se na vrcholku lesňočtvrťského kopce nacházela jedna velice komplexní budova. Zprvu se na nás tvářila tajemně jako hrad v Alpsko-himalájském systému a snažila se nás svými krčky a nesčetným počtem schodů zmást a zavést do končin, kde hodina právě neprobíhá. Často s námi zkoušela hru s čísly, měnila počáteční číslici označující učebny ze 3 na 5 a posléze na 7 s přídávkem X, kde X náleží množině prvků od 1 do 3. Ale roky studii na gymnáziu nás denně zaplavovaly studenými i teplými proudy informací, až se z nás stali studenti ušlechtilí jako ocel. Z původního organismu, vyznačujícího se primitivními známkami života, jsme se v průběhu evoluce vyvinuli v jedince schopné logického myšlení a složitých mozkových operací, jejichž důkazem nám budí maturita. Do edukačních rovnic jsme vstupovali jako nevzdělaní reaktanti společně s pedagogickým katalyzátorem, až jsme se přeměnili v téměř erudované produkty. Otázkou je, zda katalyzátor po proběhnutí reakce opravdu zůstává nezměněn. Ale právě kantorskému endemitu žijícímu v kabinetní enklávě náleží největší dík, neboť právě oni nám věnovali nejvíce času a snažili se z nás udělat to, čím jsme dnes. Největší úsilí formovat naše osobnosti projevil náš pan třídní. Oko zkušeného biologa, pro něhož jsme teprve druhým testovaným vzorkem, nás sledovalo bez mrkání celé čtyři roky a v neposlední řadě plnilo skvělou službu v dohlížení na absenci koneckonců, byla to jediná služba, kterou jsme kdy vůbec měli. Dějiny světa ještě nemají popsaný poslední list a čeká právě na nás, abychom jej vyplnili svými jmény – buďto ve vedoucích příčkách, či na propadlísti dějin.

Barbora Bečicová

Alžběta Derková

Vojtěch Gargulák

Kateřina Haluzová

Ondřej Holík

Zdena Holubová

Tereza Hornáčková

Andrea Chimenti

Aleš Chudárek

Filip Jašek

Markéta Knápková

Dominika Kovářová

Daniela Kůstková

Zdeněk Marčík

Eva Matyášová

Eva Melichárková

Klára Navrátilová

Kristýna Nejezová

Kristýna Petřeková

Terezie Pištková

Ivana Sochová

Lukáš Václavěk

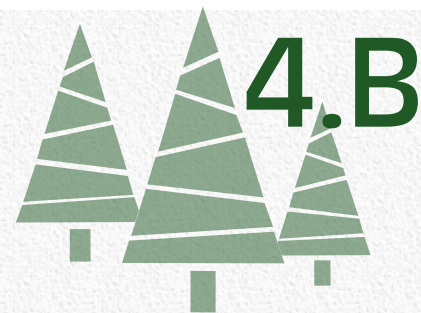
Barbora Vandurková

Markéta Vařáková

Karolína Hlavičková

třídní profesor: Mgr. Pavel Postava

Moji milí žáci, přátelé, kamarádi, čtyři roky s vámi mi utekly jako voda. Byly to krásné čtyři roky a budu na ně vždy v dobrém vzpomínat. Nyní stojíte před vaší první životní zkouškou a já vám přeji, abyste nejen ji, ale vše, co vás v životě potká, ve zduaru a pohodě zvládli. A pamatujte, že váš čas je omezený, tak jím neplývejte na to, abyste žili život někoho jiného. Nepodléhejte dogmatu, že máte žít podle toho, co si myslí druzí. Nedopusťte, aby v hluku cizích názorů zanikl váš vlastní vnitřní hlas. A to nejdůležitější: mějte odvahu jít za svým srdcem a intuicí. Protože ty už nějak vědí, kým se ve skutečnosti chcete stát. Všechno ostatní je vedlejší.

třída 4.B:

Drahý Ústave, když jsme přišli do prváku, byli jsme parta popletených děcek, co si myslela, že jim svět leží u nohou. Vzhledem k tomu, že jsi přece jenom ústav vzdělávací, je nutné trochu zrekapitulovat, co jsme se vlastně naučili. Ze školních předmětů to byla báseň Slávy dcera, dále zjištění, že porody jsou nechutné, že chemie je magic, ale matematika to je temná magie. Akorát o Africe jsme se nenaučili nic. Kromě toho jsme zjistili, že když jde člověk ke kopírce, měl by udělat alespoň dvě kopie navíc, že drby se nejlépe získávají na kuřplace, že kamarád se vždycky podělí o kafe a nejlepší kamarád by vám na tu kávu klidně věnoval i peníze, jen kdyby nějaké měl. Je toho mnoho, co jsme zažili, zkusili, zvládli a zkazili. Všim nás provedl náš jedinečný a neopakovatelný pan POPy, bez kterého by školní docházka byla sotva z poloviny tak příjemná a v klidu. Když teď odcházíme ze čtvrtáku, jsme parta popletených děcek, co si myslí, že jim svět leží u nohou, umí řídit, má volební právo a náběh na cirhózu jater. Zas tolik se toho nezměnilo a zároveň se změnilo tak mnoho. Děkuje.

S láskou
4B

Marek Coufalík Jiří Gavenda Adam Holík Radovan Jelinek Tomáš Julina Kristýna Kaláčová

Daniel Knedla Lenka Kozlová Jana Kruťová Michal Kukla Adam Kůřil Dominik Lahoda

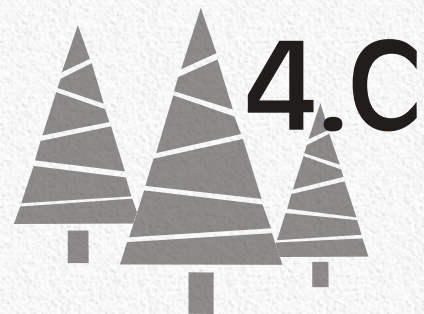
Terezie Lahodová Andrea Nováková Lenka Petrušková Petr Podhajský Adam Rajnoch William Solanský

Martin Štípek Ondřej Trnovec Adriana Váňová Martin Zikmund Nikola Novotná Karel Kafka

Jana Vítková Jan Večeřa

třídní profesor: Ing. Jan Michlík

Jsme tu pro druhé lidi, především pro ty, na jejichž úsměvu a blahu závisí naše vlastní štěstí.

Albert Einstein

V životě lidském se plno věcí stane tzv. poprvé. A právě takové zážitky patří k nejtrvalejším a většinou si je pamatujeme po celý zbytek života. S vámi jsem těch svých kantorských „poprvé“ zažil hned několik. Poprvé jsem se stal třídním, poprvé jsem absolvoval „utužovací“ pobyt ve Fryštáku, řadu třídních schůzek s rodiči a v neposlední řadě jsem se poprvé jako učitel zúčastnil literárněhistorické exkurze do Prahy. Čas strávený s vámi mě neobyčejně obohacoval, usmíval jsem se skoro po každé společné hodině.

Naše třída sice po celé čtyři roky okupovala poslední místa v hodnocení prospěchu školy, ale na střední škole přece nejde jen o známky, důležité je také to, jak se k sobě i druhým dokážete chovat, jak si hledáte nové přátele a pomáháte si. A v tom jste byli, nejen pro mě, naopak na příčkách nejvyšších. Za to vám děkuji.
Jan Michlík

třída 4.C:

Přijde mi, že čas tady na gymnáziu občas plyne velice rychle, až pomíjivě, a jindy zase, zvláště pak před zkoušením, je nechutně dlouhý. To, co kdysi bylo mlhavé něco tam někde daleko v budoucnu, je už za dveřmi. Ano, maturita. Několik posledních týdnů se k nám řítí rychlostí svištěcí kulky a nám už nezbyvá nic jiného, než doufat, že se trefíme do černého. No, a učít se. Ačkoli jsme sem na školu všichni dorazili poněkud nedopečení, již před nějakou dobou nám bylo oznámeno, že jsme úředně potvrzení dospělí, a tak už nemusíme předstírat, že do Hokejky chodíme na kofolu. Je těžké tomu uvěřit, ale nejenže budeme maturovat, ale mnozí z nás také poprvé doopravdy opustíme naše rodná hnízda a vydáme se na vandr do světa. Je to vzrušující i děsivá představa zároveň, něco jako zkoušení z biologie.

Ty čtyři roky na gymnáziu se kalila ocel a bude už jen na nás, abychom si ji vybrousili k ostrosti a udrželi bez rzi. Zanedlouho uděláme tečku za snad sladkou etapou života, namočíme brk do vysokoškolského inkoustu a napíšeme si novou kapitolu našeho příběhu. Jakkoliv budou následující léta krušná, věřím, že budou také ta doposud nejlepší, a bude-li nejhůř, vždy nalezneme pevnou oporu v základech, které jsme položili tady na gymnáziu. Ať už nám vycházelo za jedna či nám ještě v červnu teklo do bot, každá chvíle v tomto Bohem políbeném institutu vzdělávání středoškolské úrovně se vryla do paměti stejně jistě, jako když se podepíšete do pravého horního rohu testu z matematiky.

Daniel Borýsek

Viktorie Dubovská

Petr Gregorovič

Viktor Hošek

Michal Jakubo

Klára Kocmanová

Anežka Kosková

Věra Košařová

Pavlína Maňasová

Jan Mrlik

Nikola Nováková

Kamila Olšinová

David Pečenka

Patrik Pivoda

Tadeáš Semela

Šarlota Shejbalová

Vít Šimeček

Ondřej Švub

Marek Tošovský

Ondřej Zeman

Matěj Žáček

třídní profesor: Mgr. Radek Šípula

1. září 2014 se na Gymnáziu Zlín - Lesní čtvrť postavila na startovní čáru maratonu, na jehož konci je vysněné maturitní vysvědčení, řada nových borců. 26 z nich bylo přiděleno i do mé tréninkové skupiny. Duchovní atleti ze 4. D vyrazili do závodu hodně zvolna a drželi se na úplném chvostu startovního pole. Když jsem je nabádal k větší aktivitě, ujišťovali mě, že mají vše pod kontrolou a že jen šetří síly.

V úplně stejném duchu se nesly i další pomyslné kilometry běhu. Jediné, co se měnilo, byl počet reprezentantů 4. D, protože hned pět borců se záhy oddělilo, někteří přešli na jiné disciplíny, jiní prostě nestačili tempu.

Ale v posledních kilometrech se začaly dít věci. 4. D zmobilizovala všechny své zbývající síly a začala se kolektivně pomalu, ale jistě sunout kupředu jako nezadržitelná mašina, aby těsně před stadionem předběhla v tabulce srovnání prospěchu hned několik unavenějších soupeřů.

A je tady náběh do cílové rovinky. Nervózně přešlapuju za cílovou páskou a mačkám své palce s takovou intenzitou, že mi do nich už několik týdnů neproudí žádná krev. Celý se klepu, když vidím, v jakém stavu někteří mi světenci vbíhají do nejkritičtějších metrů. Ti zdraví a trénovaní sprintují jako Emil Zátopek v dobách největší slávy a na tvářích mají úsměv. Daleko více je však těch, kteří se už nesmějí, jejich těla totiž kosi různá zranění a sužují je neznámé nemoci. Z výrazů tváří lze vyčíst, že každý další krok je pro ně obrovským utrpením, vidím, že někteří dokonce pláčou. Ale cíl už je blízko. Snad se tam všichni nakonec dostanou.

Hned za cílovou čárou na ně budu čekat, abych jim pogratuloval, podal ručník, případně osušil slzy a v neposlední řadě jim poděkoval za nezapomenutelné čtyři roky.

Radek Šípula

třída 4.D:

Čtyři zimy uplynuly, přichází jaro. Snad. Po čtyřech letech velmi usilovného studia se letošní maturanti konečně ocitají na dosah toho, co bylo od začátku jejich cílem: maturitní zkouška. Pro samotnou školu je to jen další ročník, který přišel a odešel, tak jako přichází a odchází každý rok. Vždyť i lidé, jimž dnes zdobí hlavy stříbrný vlas, i novorozeňata, jež byla teprve dnes uvržena v světlo světa – ti všichni byli, jsou a budou vázáni poutem k našemu gymnáziu. Jsme jen další ptáčka, která se snažila víceméně úspěšně naučit létat, která teď stojí na okraji hnízda a s pohledy upřenými do nebes chtějí poznávat víc a víc... My se však můžeme na věc dívat z jiného úhlu pohledu. Pro nás samotné byly tyto roky přelomové. Zažili jsme během nich mnohé – naději při pochopení učiva i zoufalství nad učivem nepochopeným, radost z dobré známky i zklamání z té špatné... V našich hlavách se budou navždy sem a tam vynořovat z hlubin paměti příjemné vzpomínky na léta strávená na Gymnáziu Zlín - Lesní čtvrť. Až do smrti. A to bez ohledu na to, kudy vítr života ponese naše poprvé roztažená křídla.

Učitelský sbor

Adamíková Eva, Blahušová Pavla, Březíková Pavla, Burešová Petra, Čechák Marek
Čechová Hana, Černotík Josef, Černotíková Marcela, Černý Miroslav, Červenák Aleš, Danielis Tomáš
Daňková Dagmar, Dlouhý Pavel, Dvořáčková Jana, Faldíková Miluše, Flieger Miroslav, Frgalová Eva
Fuchsová Pavla, Gester Silke, Hanáková Věra, Havličková Marie, Hlaváčová Lenka, Hrabíková Jana
Hrazdírová Jana, Hrbáček Vlastimil, Hudec Libor, Chaloupková Petra, Chudárek Jan
Janečková Markéta, Janků Lucie, Jugasová Zdenka, Jurák Přemysl, Jurutková Ivana
Košarová Soňa, Kovařík Lubomír, Kovaříková Pavla, Koziolová Jiřina, Kramářová Lenka, Kubečková Ivana
Mácalová Hana, Machačík Jaroslav, Marcaníková Jana, Martinková Hana, Michlík Jan, Mikešková Martina
Mišurcová Ivana, Moštková Jitka, Mrázová Jitka, Navrátilová Dorota, Neradil Pavel, Novotná Veronika, Pančochová
Daniela, Pelcová Jitka, Pešatová Jana, Pílušová Jana, Pomykalová Eva, Postava Pavel, Procházková Eva
Rafaj Miroslav, Sedláčková Veronika, Simkovič Pavel, Smržová Miroslava, Srna Zdeněk, Starobová Jana
Stettler Aurélie Claudy, Sušilová Jana, Sýkorová Marie, Šenkeříková Helena, Šimrová Blanka
Šípula Radek, Švarc Jan, Úlehlová Jana, Volaříková Iva, Zdráhal Leoš, Zelíková Helena

